

El missatge

Tot va començar una plujosa nit de primavera, de sobte em va vibra el telèfon. Era un missatge d'un desconegut, em va estranyar molt. Era el típic missatge de cadena de tens que passar a set contactes perquè si no suposadament t'arrisques a morir . Al principi vaig passar, era un missatge per espantar els nens petits. Però el contacte desconegut em va tornar a escriure insistint en el perill que corria si no compartia el missatge. Encara no entenia com podia saber que no havia enviat el missatge als meus contactes. Vaig començar a tenir dubtes de si veritablement em podria a passar alguna cosa, doncs per precaució vaig decidir enviar-lo, encara no hi creia gaire. El vaig enviar al grup d'amics. Al moment de enviar-lo, el contacte que me l'havia transmés va desaparèixer. Em vaig alarmar molt no entenia res, potser estava somiant, era tot una al·lucinació? No, no podia ser la cadena s'havia enviat al grup però el contacte ja no hi era. Els meus amics em van dir que era imbècil, que com era capaç de creure en aquestes bajanades, els vaig respondre que era una conya per veure si algú seguia el rotllo. Al dia següent, de camí a l'escola em vaig creuar amb una persona d'aparença grotesca, portava una llarga gavadina de color negre, era de cuir, estava molt desgastada a més a més tenia al cap un barret i unes ulleres de sol per tapar-se unes cremades lletges que tenia a la cara. Jo intimidat pel senyor vaig decidir no mirar-lo gaire, però en creuar-nos em va agafar amb molta força i em va començar a cridar que si els meus companys no complien el que la cadena demanava en patirien les conseqüències. Tot seguit em va empènyer i vaig caure a terra, en aixecar-me no hi havia ningú a prop meu. No entenia que estava passant, m'estava tornant boig? En arribar a l'escola vaig explicar el que havia passat als meus amics no em creien, em deien que amb aquestes històries no els faria por. Jo vaig insistir. Estava realment preocupat per la situació. En tot el dia no vaig deixar de pensar en el que havia passat. Al final de la jornada quan ja marxàvem tots cap a casa un amic del grup em va

proposar estudiar el control de matemàtiques de l'endemà a casa seva. Anant a la seva casa vaig decidir explicar-li tota la situació, però no es va creure res del que deia i em mirava com si estigués boig. Ja a casa seva vam anar a la sala d'estar per estudiar. Abans de començar vaig entrar a la cuina per agafar alguna coseta per picar. Quan vaig tornar amb el meu amic el vaig trobar mort. Estava tot tacat de sang, tenia el ganivet clavat al mig del pit. Estava molt alterat no ho podia entendre, no havia sentit res des de la cuina. Com podia haver passat? Vaig sortir corrents de la casa no podia estar-me en segon mes tancat en aquell infern. Una estona després quan ja estic ben lluny decideixo trucar a un company per explicar-li tot. El meu company semblava que no s'ho creia gaire però va decidir venir perquè em notava preocupat. Ens vam trobar en un parc que hi havia un centenar de metres més enllà de la casa del company mort. Quan em va veure es va alarmar molt perquè em va veure completament tacat de sang i va venir corrents cap a mi. Em va dir que li expliqués tot. Un cop li vaig explicar tot anava a trucar a la policia quan de sobte caigué a terra. Al costat tenia un tronc tacat de sang i el cap obert, sagnava molt. Un vianant que treia el seu gos a passejar l'ho va veure tot i va decidir trucar a la policia. Jo vaig començar a alterar-me. No podia entendre que estava passant, com era possible que un altre amic hagués mort sobtadament. Tot seguit va arribar la policia i em van demanar que havia passat. Els ho vaig explicar tot però no em van creure, doncs se me'n van endur a la comissaria on vam estar incomptables hores procedint al meu interrogatori. Em van sotmetre al detector de mentides i el detector va estimar que jo no mentia però les proves apuntaven tot el contrari. Van decidir trucar a un metge especialitzat en la ment i van detectar que jo tenia trastorn de personalitat múltiple.

Article del diari.cat

Doble assassinat d'uns estudiants a Vic

Biel Garcia Vic 13/12/2018

Eric Bonet de 19 anys alumne de la universitat UVic va cometre el doble assassinat d'uns companys de la seva promoció, Marc Castellà de 18 anys i Jorge Ponce de 19 anys. Actualment l'assassí està diagnosticat de trastorn de personalitat múltiple i està tancat en un manicomi de Barcelona en rehabilitació, és considerat el culpable del doble crim.

Una noia que voltava a prop de l'escena del crim va trobar el telèfon de l'Eric.

En agafar-lo va rebre un missatge d'un desconegut...